

РЕШЕНИЕ

№ 5617

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11438** по описа за **2025** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на В. К. К., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 3518 от 29.09.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 11460/25 г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332- 029235, от 29.11.2024 г., издадено от началник - сектор в СДВР, ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ – СДВР, оправомощен със Заповед на министъра на вътрешните работи рег. № 8121 з-1632/02.12.2021 г., с което му е наложено административно наказание за нарушение на чл. 137а ал. 1 от ЗДвП., на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП –глоба в размер на 50 лева и е отбелязано отнемането на 10 к.т., съгласно Наредба/2012 г. на МВР.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на НП, вкл. и липса на материална компетентност. В с.з. се представлява от адв. К., който поддържа жалбата, не претендира разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява в с.з. В писмени бележки юриск. П. изразява становище, счита жалбата за неоснователна, претендира юриск. възн.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като въззивното решение следва да бъде ОТМЕНЕНО.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332- 029235, от 29.11.2024 г., издадено от началник - сектор в СДВР, ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ – СДВР, упълномощен със Заповед на министъра на вътрешните работи рег. № 8121 з-1632/02.12.2021 г., с което на касатора е наложено административно наказание за нарушение на чл. 137а ал. 1 от ЗДвП., на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от ЗДвП –глоба в размер на 50 лева и е отбелязано отнемането на 10 к.т., съгласно Наредба/2012 г. на МВР.

В мотивите си районният съд приема, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час в [населено място] по бул.К. В. с посока на движение от бул.Възкресение към бул. А. С. и бил спрял за проверка от служителите на ОПП СДВР Д. А. и Е. В., които установили, че по време на движение водачът не използва и не е поставил обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът. Служителите на ОПП СДВР установили това обстоятелство при подаване на сигнала за спиране. На водача е съставен АУАН за констатираното нарушение. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 137а ал. 1 от ЗДвП., на основание чл.183 ал.4 т.7 пр.1 от З.ДВ.П.

Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в пода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с НП нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта като всички реквизити са налице. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно липса на съответни реквизити в НП като всички изискуеми от закона са налице.

Второто възражение, относно допускане на съществено нарушение на произв. правила е също така неоснователно. По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин. Възраженията на жалбоподателя са неоснователни, като същите не намират основание в закона. Точно е спазена процедурата по издаване на НП. Изложени са всички факти и обстоятелства, относими към нарушението. Налице е представена заповед за оправомощаване на издателя на НП - Заповед на министъра на вътрешните работи рег. № 8121 з-1632/02.12.2021 г. Не са направени доказателствени искания в производството пред СРС, които да не са уважени.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила. От ответника се претендират разноски, като същите следва да се уважат в размер на 60 евро за юриск. възнаграждение.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3518 от 29.09.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 11460/25 г. по описа на Софийски районен съд, 116-ти състав;

ОСЪЖДА В. К. К., ЕГН [ЕГН], ДА ЗАПЛАТИ НА Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 60 /шестдесет/ евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.